

מסורת הש"ס

(א) תוספ' פ"ח ה"ז, וכע"ז לעיל עז. ותוספ' שם ה"ה, (ב) ועי' לעיל נב. ובתו' ד"ה גג, (ג) [מנחות כג: כג. תמורה ה:], (ד) ויקרא כב כה, (ה) ויקרא נדבה פרש' ד ה"ז.

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

דברי יהודה אליבא דר"א מתני בין בבבול בין בבבשות. אף על דממתיק לא אחיז כרבי יסודה דממתיק פליגי בעולה ובחטאת (ור"י לא פליגי) ונאליבא דר"י לא פליגי. וועד דממתיק משמע דלא פליגי בבבלי מומין אלא לכ"ע. שפך לאמה אף לר"א מדמיס, מ"מ לענין דמתיק בין בבבול בין בבבלי דר"א פליגי. וועד דממתיק פליגי בעולה ומומין דבבול נמי פליגי עליה, דממתיק לא

דממשני לעיל באידך פירכא, אצל

כל הזבחים פרק שמיני זבחים

ממנו **ה'כ"ה** נסענו. ממנו אחת מן הכבוד ששיעור מן **ד' ט'** ממנו
 יצאנו חמשת קאמר שיה יתנין
 ממנו ודא' מן העולה ואח' רבי יהושע למימר יש צילה ודיו
 על שניהן ולא יעבור על כל תוסוף דלית ליה רואין:

הבא כל תוסף מהיבא. הרי אין כאן

[illegible][illegible][illegible]

לרב אשי דאמור לר' אליעזר דאין צינל, דלר' יהודה דאמור דמיייר ר"א צבולל א"כ ים צינל והאדיר
נלא קשיא דמני לנימור דמיייר דאיכא רובא דם דממיה וקא יידיז למזנה שיעור דם צעלט מוס ועוד,
נן פלגיני עליה דר"י ומקמי פלוגמייירו אף בהיכא דשניין שוים ומכשיר להו למרוויחה, צבוסות פלגיני

ה"ג **אבל** סוף חמאת ו
צקן מערבית דרומית
צמחנה ראשונה של עולה
דס עולה צקן מזרחית

וכי תימא ה"נ בנתערב^א באחת אי הכי אמר
לו רבי יהושע הרי הוא עובר על כל תוסף
הכא כל תוסף מהיכא אלא אמר רבא^ב
בבלול לא פליגי כי פליגי בכוסות לר"א
אית ליה רואין לרבנן לית להו רואין ובבלול
לא פליגי והתניא^ג א"ר יהודה לא נחלקו ר"א
וחכמים על דם חטאת שנתערב בדם עולה
שיקרב ברובע ונרבע שלא יקרב על מה
נחלקו על דם תמימה שנתערב בדם בעלת
מום שר"א אומר יקרב בין בבלול בין
בכוסות^ד וחכ"א לא יקרב רבי יהודה אליבא
דר"א מתני בין בבלול בין בכוסות ורבנן^ה
בכוסות פליגי אמר אביי לא שנו אלא תחלת
חטאת ועולה אבל סוף חטאת [ועולה]^ו דברי
הכל מקום עולה מקום שיריים א"ל רב יוסף
הכי^ז אמר רב יהודה שירים צריכין איצטבא
וכן אמר ר"ש^ח לא שנו אלא תחלת חטאת
ועולה אבל סוף חטאת ועולה^ט דברי הכל
מקום עולה מקום שירים א"ר^י יוחנן ואיתימא
בבי אלעזר^י עדיין היא מחלוקת מתיב רב
הונא בר יהודה^{יב} קדש הם שאם נתערב
בדם קדשים אחרים יקרבו מאי לאו סוף
עולה ובכור וש"מ מקום עולה מקום שירים
לא תחילת עולה ובכור ומאי קא משמע
לן^{יג} דאין עולין מבטלים זה את זה האיי
מולקח מדם הפר ומדם השעיר נפקא תנאי
היא איכא דנפקא ליה מהכא ואיכא
דנפקא ליה מהכא מתיב רבא^{יד} והקריבו^{טו}
בני אהרן את הדם וזרקו את הדם מה

זו [ג] להכשיר זה ומתן
הגרע וי מיתא משוס דמי
לשלם מחתייה כגון צבור
דאפשר לשלם מחתייה יספ
דלא דמי דיתניס למעלה
עולה להכשיר דם מחטא
במקומו [ה] שב ואל תעשה
ליתן ד' מתנות [ו] לצד מתן

פא.

אבל סוף חטאת ועוֹלָה. צמתנה שניה של עולה מיירי שהיא נקדקן מערצית דרומית דזה מקום שירים של חטאת אכל צמתנה ראשונה של עולה ישפר לאמה לרצנן דאין זה מקום שירים [15] דזה עולה צקן מזרחית לפונית ושירים צקן מערצית דרומית

מיהו י"ל כיון דקסוד דרומי אינו
הפסוק אלא מטעמא דדצי' בסמוך
לו (לעיל דף גג.) דומיא דשירים פזמיים
א"כ אין קפידא דס' יתנס פזמוזות
זפיות דהכשיר דס' תחלת עולה ויהו
מוזיא קצת בסמוך גבי נתן למעלה
ולא נמלך יחזור ויתן למטה ודצי'
לאזכורי דמקום עולה מקום שירים
ושמע שאל נתן עייני כלל תמנות
עולה (צלגדן) ^לא"כ יפנה דרך שמאל
ויתן תחלה צקרון מערצית דרומית
שהוא מקום שירים ויתן שירים בציפי
קרנות: ה"ג ^לא"כ **באי** קמ"ז. ימינה
טובא קא משמע לן ^לא"כ דיקרצו למר
כדאית ליה צ' תמנות שהן ד' ולמר
מתן אחד אע"ג דעבר על כל תגרע
או כל תוסוף ושמא י"ל כיון דדיצי
לשם מים ליכא כל תוסוף וגם לא
משום כל תגרע ויתן דצז ואל תעשה
מתקן קרצו וכלל ^לא"כ קרא נמי: דרו"ך:
תנאי קרצו איבא דנפקא דה
מחבא ואיבא דנפקא דה

מהבא מיתה למה דוחק לומר
מנאי היא דבהקומץ רבה (נמוחם כד)
פריך ואימא עד דליכא מין ומינו
ועולין קייל לימא קרא קדש ^{מא} והם
אליטריק דלס אינו ענין למין ומינו
ועולין מנהו לענין לעולין לחוד אפילו
הוי שלל מינו ועוד קשה דהכא אליבא
דר' יוחנן קיימא והתם קאמר
רבי יוחנן להדיא דרשה דלוקח מדם
הפר וע"ק נימא דאליטריק משום
דס"ד שיספך לאמה כדי שלל יעבור
על כל תוסוף ועל כל תגרס ^{מא} וע"ק
דמאי שאל שנעשרו למטה בלמעלה
דמודה ר' יהושע דיספך ואין משנים

ה' ^[מ] להכשיר זה ומתן אחת במתן ד' משנים ועובר על שייך
מגרע וכי תימא משום דמתן א' במתן ד' אי אמרת ישפך אין שייך
לשלם תחתיה כגון בזכור ומעשר שנפסל אבל עולה וחטאת שנפסל
לאפשר לשלם תחתיהם ישפך עולה נדבה מאי איכא למימר ומיהו ^[מ] י"ל
ללא דמי דלמינים למעלה בניתנים למטה ואין לו לפסול בידים ד
עולה להכשיר דם חטאת אבל הכא שאינו פוסלו בידים אלא עומד
במקומו ^[מ] שז ואל תעשה שאני ומיהו לר"א קשה דמשנה דחייב
ליתן ד' מתנות ^[מ] לזד מתנה אחת ועובר משום כל תוסף וצניטין
פלוגתא אף ביהיא דשמיים שכרין ומכשר להו לתרווייהו בדוכות
הוה מנשר אלא ^[מ] כדאוקימנא לשלי לא שנו. ר"ח פלוגתא דחטאת
שנעשרו לפני מתן דדם והיא פסלי רבנן דלית להו רואין ואסור
תחתא: אבל סוף תעא. שנעשר בבתלה עולה שנעשרו (יג)
ם תחילת מתן עולה כשר לשירי תעא וזרקס לקיר המזבח ומאליהן
היסוד ממם העשוי כאינטרא ולא זרקס לקיר הזקוק כמפשט עולה
תימא לעיל נתן למעלה ולא נמך אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה:
ולר"א דלית ליה רואין כשר ולרבנן ישפך לאמה: קדש הם. בזכור
אצדדו את שמש ויקרבו ולרבנן מיתוקמא כגון שנעשר בתחתונים
לכין לתקום שירי תעא כדאמרן בציחו מקומן (לשלי נה). תן יסוד
תחילת עולה אלמא מקום תחילת עולה ותחלת בזכור הוא מקום
וס אחד להם וכיון דלרבנן יש צילה שניה כשיצין: ומאי קא
זיה. ואפילו אחד מרובה על חצירו לא בטל המועט: האי מולתא
שמעריצין דם פר ודם השעיר [שלי] י"ה"כ במתן ^[מ] דם קרנות
שאין מבטלין זה את זה: איכא דנפקא ליה נ"ו. ולקמן ^[מ] פפרש
ז"כ ^[מ] ושחט את בן הבקר והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
ר ואין צריך לכתוב דם דמה יש לו לקבל ולזרוק ע"י שחיתא אם
בדם עולה דם עולה בדם תמורה דם עולה בדם חולין שיקרבו
מ"ל

יצא ואמאם עד לאיבא מין ומינו ועולין ה"ה דה"מ למפרכ הכי אללא על כרחך טעמא איבא והוא טעמא קרא (ריב"א ד"ל ב"ש):

קרא (דיב"א ז"ל. ב"ש):

עין משפט
נר מצוה

סז א מי' פ"ב מהל' פסקה"מ
הלכה יא:

תורה אור השלם

1. אָךְ כּבוֹד שׁוּר אֵל כּבוֹד
קִשְׁבּוּ הֵם אֵל כּבוֹד עַל אֵל תּוֹרָה
שֶׁשׁ הֵם אֵל קִמָּם תּוֹרָה עַל
הַמּוֹחֵב וְאֵת הַלֵּב תִּמְשִׁיר
אִשָּׁה לְרִיחַ נִיחֹחַ לִיחֹחַ;
בְּמִדְבָּר ז, י
2. וְיָצָא אֶל הַמּוֹחֵב אִשָּׁה לִפְנֵי
יְהוָה וּכְפָר יִלְכָּךְ מִדָּם
הָרָע וְהַמִּשְׁחָר הַשִּׁנִּי וְגַם
לְקֹרֶת הַמּוֹחֵב כִּסְבִּי;
יִקְרָא טו, ה
3. וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבְּקָר אֶת
יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אֶחָד
הַבְּקָרִים אֶת הָרֵס וְשָׁחַט אֶת
הָרֵס עַל הַמּוֹחֵב כִּסְבִּי אִשָּׁה
פָּתַח אֶת מוֹעֵד;

דיקרא א, ה

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible][illegible]

משיני כי איכא תרי קראי משיני בחד